

ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΜΕΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΣΥΜΠΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ ΤΗΣ ΜΠΙΑΦΡΑ...

...Ήταν πρωί της 8^{ης} Ιανουαρίου όταν είδα ένα παράξενο πολυάριθμο νούμερο να καλεί το τηλέφωνο μου.

Βρισκόμουν στο Γραφείο της Μητροπόλεως στο Yaoundé . Απήντησα στα ελληνικά και άκουσα μια γνωστή μου φωνή να μου απαντά στα Γαλλικά: **«Σεβασμιώτατε όταν κάναμε Γαλλικά στο σχολείο μάλλον δεν διαβάζατε πολύ και τώρα απαντάτε στα ελληνικά ».**

Αμέσως γνώρισα τη φωνή του φίλου και συμμαθητού μου του Καπετάνιου Δημήτρη Φραγκούλη. Ήξερα ότι ταξίδευε στα πέλαγα του κόσμου ...Είχαμε χρόνια να συναντηθούμε και βρεθήκαμε πριν λίγους μήνες στην κοινή μας πατρίδα τα Μέγαρα, ανταλλάξαμε τηλέφωνα και ευχηθήκαμε αν η θάλασσα τον έφερνε κατά τα μέρη του Καμερούν να επικοινωνήσουμε...

Και η ευχή μας ακούστηκε... Το καράβι του είχε πιάσει Lagos (Νιγηρία) και σε δύο με τρεις ημέρες θα έπιανε Limbe, ένα μικρό λιμάνι στο Δυτικό Αγγλόφωνο μέρος του Καμερούν. Ευτυχής σύμπτωσης ότι είχα προγραμματίσει να επισκεφθώ την ενορία του Αγίου Ιωάννου στην Ντουάλα για την Κυριακή 13 Ιανουαρίου. Θα παρέμενα μια νύχτα στη Ντουάλα και την Δευτέρα το πρωί θα έπαιρνα τον δρόμο για το Limbe να συναντηθούμε.

«Θα θέλαμε να μας κάνετε και έναν Αγιασμό στο καράβι γιατί είναι καινούριο...» συμπλήρωσε ο Καπετάνιος, **«Πως λέγεται το καράβι σας; »** ρώτησα. **«BYZANTION με ελληνική σημαία!»** ήταν προς έκπληξή μου η απάντησή του... Έτσι Δευτέρα 14 Ιανουαρίου συνοδευόμενος από τον Πρωτ. π. Δημήτριο Τενέ πήραμε τον δρόμο που οδηγεί από την Ντουάλα στο Limbe...

Διασχίσαμε μια πανέμορφη περιοχή με αμέτρητες εκτάσεις από καουτσουκόδεντρα απλωμένα με ακρίβεια σε γεωμετρικές συστοιχίες τα οποία καλλιεργούνται με παρόμοιο τρόπο όπως τα πεύκα για να αποδώσουν το ρετσίνι...

Το Limbe είναι μια όμορφη παραλιακή πόλη των Τροπικών ακριβώς στις ρίζες του όρους Καμερούν ενός Ηφαιστείου που εδώ και χρόνια έχει λίγες φορές ξυπνήσει από την νάρκη του...για τον λόγο αυτό παντού στην περιοχή υπάρχει τριμμένη πορσελάνη...

Ευτυχώς ο εκπρόσωπος της εταιρίας που συνεργαζόταν το πλοίο ήταν συνεπής στο ραντεβού του! Μετά από τις απαραίτητες διαδικασίες ανεβήκαμε σε μια μικρή βάρκα που μας έφερε λίγο πιο ανοιχτά στο βραχίονα του λιμανιού και επιβιβαστήκαμε σε ένα μεγαλύτερο σκάφος που θα μας οδηγούσε στο πλοίο δύο χιλιόμετρα πιο μέσα στην θάλασσα...

Μέσω του ασυρμάτου ειδοποιήθηκε το πλοίο για την άφιξή μας... Πλευρίσαμε με το σκάφος για να πλησιάσουμε τη σκάλα αλλά μια μικρή θαλασσοταραχή έκανε δύσκολο αυτόν τον τρόπο ανόδου έτσι ανεβήκαμε από την ανεμόσκαλα δυσκολότερα αλλά ασφαλέστερα...

Στο κατάστρωμα ο Καπετάνιος με όλο το πλήρωμά μας υποδέχθηκαν θερμά και συγκινητικά... Ποιος το περίμενε μετά από τόσα χρόνια ότι θα συναντιόμασταν **«κάτω στα νερά της Αφρικής...»** όπως θα έλεγε και ο Νίκος Καβαδίας... Ξεναγηθήκαμε στο πλοίο και θαυμάσαμε τα νέα πρωτοποριακά συστήματα πλοηγήσεως, μηχανικής και ασφαλείας...

Με εντολή του Καπετάνιου μαζεύτηκε όλο το πλήρωμα σε συγκεκριμένη θέση και μέσα σ' ένα κλίμα κατανύξεως τελέσαμε τον Αγιασμό και αγιάσαμε τα μηχανοστάσια, την γέφυρα και όσα μέρη ήταν προσιτά...

Ο Καπετάνιος και οι αξιωματικοί του πλοίου μας δεξιώθηκαν και είχαμε την ευκαιρία να μιλήσουμε όλοι μαζί... Με ρώτησαν γιατί η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν φροντίζει για μια ιδιαίτερη ποιμαντική των ναυτιλομένων τουλάχιστον στα μεγάλα λιμάνια του κόσμου όπως κάποιες άλλες ομολογίες, μια πολύ καλή και δύσκολη ερώτηση που έγινε και η αφορμή μιας μακράς συζητήσεως... όλοι οι αξιωματικοί ομολόγησαν ότι κατά την διάρκεια της υπηρεσίας τους στα διάφορα πλοία πρώτη φορά έβλεπαν κάτι παρόμοιο κάποιος κληρικός να επισκέπτεται το πλοίο ...και πρώτη φορά άκουσαν ότι υπάρχει Ορθόδοξη Ιεραποστολή.

Οι ώρες πέρασαν ευχάριστα και όπως πάντα γρήγορα. Η γρήγορη δύση του ηλίου στους Τροπικούς μας προειδοποιούσε ότι έπρεπε να αναχωρήσουμε γιατί είχαμε αρκετό δρόμο μπροστά μας. Χαιρετηθήκαμε και είπαμε ότι όποτε ξαναβρεθούν με το πλοίο στο Καμερούν να επικοινωνήσουμε και πάλι... Ξανά ο ίδιος τρόπος αποβιβάσεως από το πλοίο, ο Καπετάν Δημήτρης θα μας συνόδευε μέχρι την στεριά...περάσαμε από την πρύμνη του καραβιού όπου φιγουράριζε περήφανα η ονομασία του πλοίου **«BYZANTION»**. **« Περύεργο δεν είναι...»** - είπα στον Καπετάνιο- **«...δυσ Μεγαρείς να συναντιούνται στον Κόλπο της Μπιάφρα στο πλοίο «BYZANTION!»**.

«Σου έχω μια έκπληξη ακόμα...» ήταν η απάντηση του Καπετάνιου και όπως πλησιάζαμε το λιμάνι μου έδειξε ένα αραγμένο πλοίο με ιταλική σημαία. **«Διαβάζεις το όνομα του πλοίου ;»** Καθώς πλησιάζαμε τα γράμματα έγιναν πιο ευδιάκριτα... **«MEGARA AUGUSTA»**.

«Μα αυτή είναι η ονομασία της αποικίας των Μεγάρων στην Κάτω Ιταλία ! Υμβλαία Μέγαρα - Megara Augusta!»

Μείναμε και οι δύο απορημένοι και έκπληκτοι... Δεν μπορούσαμε να πούμε τίποτα... ίσως ισχύει τελικά κατά κάποιο τρόπο αυτό που έγραφε ο Καβάφης: **«όπου κι αν πας η πόλη θα σ' ακολουθεί...»**.

Χαιρετηθήκαμε στην στεριά έχοντας την πεποίθηση ότι τίποτα δεν είναι απίθανο ούτε τυχαίο σ' αυτόν τον κόσμο και ότι ο Θεός φροντίζει με τον δικό του τρόπο να παρηγορεί όλους μας στους δρόμους, τους τόπους και τις θάλασσες της ξενιτειάς...

Καλές θάλασσες Καπετάνιε, καλά ταξίδια και ο Θεός βοηθός...

Ο Καμερούν Γρηγόριος